

Hørings svar oppdrag 2 og 3

Kirkens SOS Rogaland, mars 2024

Fra styret

Kirkens SOS Rogaland har i sitt styremøte 7. mars 2024 behandlet høringsbrev 2, sak 13/2024. Det ble fattet to vedtak med underpunkt. Til grunn for vedtakene ligger noen førende premisser.

«Flere gode samtaler til de som trenger det mest», er en gjennomgående setning i prosessen. Dette er for oss grunnprinsippet for hele høringen. Det må være oppdraget vårt som er motivasjonen for en eventuell endring.

Kirkens SOS har vært drevet av frivillige i sin førstelinje. Dette må fortsatt være vårt kjennetegn i framtiden. For å klare dette, er det en forutsetning at nærhetsprinsippet står sterkt. Vi tror og erfarer at dess større nærhet, både i geografi og relasjon, mellom sentrene og de frivillige, dess bedre løses oppdraget.

Hvordan dette ser ut i praksis, kan variere. Kirkens SOS er ulik alt etter hvor i landet man befinner seg. Vår innstilling vil være fra vårt ståsted i Rogaland.

Med disse premisser har styret gjort følgende vedtak som svar på forslaget om å organisere oss som regioner:

1. Vi er skeptiske til at Bjørgvin og Rogaland etableres som ny felles region:

- a. Bjørgvin og Rogaland er allerede to store og godt fungerende sentre, og vi ser lite å hente på en sammenslåing.
- b. Sentrene er lokalisert i to større byer med befolkningstette områder rundt. Vi tror sentrene har stort potensial til å bli større og enda mer robuste sentre hver for seg.
- c. Vårt senter har en sterk, lokal forankring. 70 prosent av våre inntekter, ca 1,8 millioner, samles inn lokalt fra våre 68 medlemmer, kommuner og fylkeskommuner. En region kan lett svekke dette lokale engasjementet framfor å gjøre oss sterkere.
- d. En felles region vil kunne medføre mye reising for ansatte som vil ta tid og ressurser som vi ellers kunne brukt på å rekruttere, lære og følge opp våre lokale frivillige.

2. Dersom det derimot skulle bli regionalisering må dette føre til mer enn en sammenslåing av sentre innenfor dagens modell:

- a. De nye regionstyrene må ha et klarere mandat enn dagens senterstyrene. Med dette tenker vi blant annet økonomi- og personalansvar. Å regionalisere uten at mandatet forsterkes vil gi et nytt ledd i organisasjonen med større avstand fra lokalt arbeid til beslutningsmakt.
- b. Regionstyrelederene må inngå i Landsstyret.
- c. Økte ressurser fra sentralledd til lokalledd, dvs styrke bemanningen ved de lokale sentrene.
- d. Det skal være lokale kontaktpersoner ved avdelingskontorer som ikke har regionleder.
- e. Opprettelse av frivillighetsråd ved alle avdelinger.

Fra staben

Staben ved Kirkens SOS Rogaland ønsker å legge til følgende innspill.

Innledning og premiss

Et mål om «flere gode samtaler til de som trenger det mest» må være et premiss for prosessen. Som påpekt i tidligere høring tror vi at bruk av frivillige som blir ivaretatt av nærhetsprinsippet er viktige forutsetninger også i framtiden.

Vi ser det ikke som vårt mandat å kommentere selve vedtaket gjort av vårt styre, men ønsker å stille spørsmålet:

1. Har den foreslåtte mandatforskyvning i en eventuell regionalisering vært til vurdering, dvs at de nye regionstyrene må ha et klarere mandat enn dagens senterstyrer mht blant annet økonomi- og personalansvar?

Perspektivet som mangler

En gjennomgående problemstilling som det pekes på i høringsbrevet, er organisatoriske utfordringer som handler om hvordan vi framstår og fungerer som en felles organisasjon. Vi tror de peker på noe viktig, vi har mer å gå på som helhetlig organisasjon. Vi er derimot ikke sikre på at svarene finnes i den foreslåtte omstruktureringen til regioner.

Å fungere godt som organisasjon, handler ikke bare om å fungere på tvers av enhetene lokalt, det handler også om å fungere godt mellom de ulike leddene i organisasjonen.

I vårt forrige høringsbrev skrev vi:

En svakhet (ved dokumentet) er at det først i siste avsnitt bringer på banen det vi opplever som et kjernepunkt i organisasjonens utvikling: Forholdet mellom sentralledd og sentrene.

Vi mener derfor at det i den videre prosessen også er nødvendig å se på ressursbruken sentralt og se på hvordan ressursene tilfaller det lokale arbeid. Vi forventer at denne problemstillingen blir en del høringsrunden, særlig når pkt 2 og 3 skal vurderes.

Så langt vi kan se, er ikke dette belyst i dette høringsbrevet heller.

Vi kan ikke gjennomføre en omfattende omorganisering av organisasjonen uten å samtidig analysere landssekretariatet sin rolle, funksjon og ressursbruk. Dette er en så viktig – og voksende – del av vår virksomhet at det vil være uansvarlig å gjennomføre en omstrukturering uten at også denne delen av arbeidet først blir analysert.

Vi ber derfor igjen om at dette blir en del av høringsrunden før beslutninger blir tatt.

PS: Denne uken fikk vi resultatet av medarbeiderundersøkelsen som ble gjennomført november 2023. Spørsmålet som scoret *dårligst*, var spørsmålet som gikk på samarbeid mellom sentrene og Landssekretariatet. Det bekrefter for oss at vi har organisatoriske utfordringer som ikke bare omhandler sentrene.

Bekreftelsesfellen

Vi mener også at høringsbrevet og prosessen står i fare for å havne i det som kan minne om en «bekreftelsesfelle», dvs at man velger å ta antagelser og funn til inntekt for et bestemt syn. I dette tilfellet regionalisering. Et eksempel er avsnittet «Hva jakter vi på», s 4-5 i dokumentet.

Her listes det opp en rekke mål man ønsker for organisasjonen. Regionalisering presenteres som verktøyet for å nå målene. Det er ikke begrunnet i særlig grad *hvorfor* region vil gi disse resultatene eller hvorfor region er *eneste* eller *beste* mulighet for å nå resultatene.

Vi får et inntrykk av at dersom region *kan* være svaret, spørres det ikke etter *andre* alternative svar. Det spørres også i liten grad etter *negative* konsekvenser av regionløsningen.

Etter vårt syn handler flere av disse momentene i det nevnte avsnittet om *kultur*, ikke *struktur*, og det meste av dette kan oppnås uten omorganisering og løses ikke av organisering i seg selv.

Naturlige spørsmål å stille, er derfor:

- 2. Hvilke andre modeller for omstruktureringer har vært drøftet?**
- 3. Der region presenteres som løsning, finnes det andre løsninger som er like gode, og kan man også i gitte tilfeller oppnå samme resultatet ved å beholde dagens struktur?**
- 4. Hvilke negative effekter kan man få ved omlegging til regioner?**

Ressursbruk

Det pekes flere steder på økende ressursbruk i organisasjonen. Dette handler både om økonomi, og om belastning på personell. For å løse dette, foreslås regioner.

s2, 1. avsnitt nevner kraftig vekst i kostnader, men ikke noe om årsaken. s2, Askjer pkt h) nevner at dagens struktur er kostnadskrevende, men ikke hvilken del av strukturen som driver kostnadene opp.

- 5. Hva skyldes kostnadsveksten?**
- 6. På hvilken måte vil kostnadene gå ned, i konkrete målbare tall, dersom vi blir regionalisert?**
- 7. Hvilke andre måter å kutte kostnader på finnes?**

På s3, fra styrelederkonferansen, siste avsnitt erkjennes det at færre sentre vil redusere de lokale inntektene og kanskje det frivillige engasjementet, men region anbefales likevel da dette sannsynligvis vil spare kostnader som er større enn tapet.

- 8. For Rogaland er de lokale inntektene 1,8 mill kroner. Hvordan kan sammenslåing til regioner spare tilsvarende beløp dersom disse inntektene faller helt eller delvis bort?**

På s2, andre avsnitt pekes det på at sentrene det sist året har vært sårbare med vakanser og sykmeldinger. Vi må derfor organisere arbeidet i «mer stabile staber». Hva «stabile staber» betyr, presiseres ikke, men når høringsdokumentet anbefaler regionalisering er det grunn til å tro at det er det som er ment også her.

- 9. Flere stillinger har stått vakante pga lang behandlingstid fra sentralledd i ansettelsesprosesser, og noen sentre har også «mistet» ansatte som har gått over i sentrale stillinger. Har dette vært en del av analysen rundt sårbarhet?**
- 10. De nevnte langtidssykemeldinger kan ha flere årsaker. På hvilken måte blir det løst ved regioner?**

Flere steder nevnes det også at regioner vil føre til frigjort tid som i dag går med til personalansvar.

- 11. Hvor mye tid og ressurser kan man spare ved å regionalisere - basert på faktiske tall?**

Askjer-rapporten og andre tall-grunnlag

Både dette og det første dokumentet henviser til og referer fra en rapport fra T.O. Askjer fra 2023. Rapporten ser ut til å løfte fram gode og viktige perspektiv å drøfte ved en omstrukturering. Hva den sier, og eventuelt konkluderer, om momentene den løfter fram, vet vi ikke fordi rapporten ikke er kjent og den er heller ikke en del av grunnlaget for prosessen (kilde: digital spørretime)

- 12. Hvorfor er rapporten referert til dersom den ikke er med i grunnlaget?**
- 13. Når Askjer først er nevnt, hva sier den i konkrete tall, konklusjoner og anbefalinger?**
- 14. Avsnittet «kort om tall» nevner en rekke tall, men ikke noe om kilde eller differanser.**
  - a. Hva er tallgrunnlaget denne sammenstillingen baserer seg på?**
  - b. Hvordan fordeler tallene seg på de ulike sentre og sentralledd?**

Konklusjon

Nederst på side 6 står følgende setning: «Dagens sentre opplever stor grad av «eierskap» og lojalitet til eget senter. Denne går ofte foran lojalitet og tilhørighet til organisasjonen.»

Dette er en sterk og udokumentert påstand med stor kraft. Kanskje ligger noe av utfordringen vår her, i en form for mistenkeliggjøring av hverandre. Ja, vi kjenner på lojalitet til senteret vårt og til våre frivillige, og ja, vi kjenner på samme tid lojalitet til sammenhengen vi er en del av. Derfor er det så viktig at prosessen vi nå har startet, blir god. For målet vårt er det samme – å finne den strukturen som gir flere gode samtaler for de som trenger det.

For å klare dette, må vi arbeide sammen. En omorganisering krever tid og det krever lokal forankring. Nå opplever vi å løpe etter for å finne svarene på forslagene som presenteres.

Dersom det er rett at regioner er svaret, vil det være verdt både innsats og bivirkninger. Dersom regionalisering er feil, vil det være et valg som er krevende å snu. Flere steder sier dokumentet at «vi vet for lite». Det er vi enige i – vi vet for lite per nå om regionalisering er rett, og evt hvilken annen organisering som er best for Kirkens SOS.